

Voorzitter:	Johan de Ruiters
Secretariaat:	Lenneke van der Heide
Penningmeester:	Adrie de Jong
PR & Communicatie:	Mareen Hennen
Ledenadministratie:	info@svpauwenburg.nl

Bericht vanuit Survivalbond Nederland

Er worden op dit moment een groot aantal afmeldingen van leden bij de SBN geconstateerd. Allen hebben hier uiteraard wisselende redenen voor. Echter ziet de bond ook dat leden zich afmelden waarbij zij ervan uit gaan dat het SBN-lidmaatschap alleen nodig is voor het deelnemen aan survivalruns. Aangezien deze momenteel, helaas, geen doorgang vinden, zeggen zij het lidmaatschap op.

Deze leden realiseren zich niet dat het lidmaatschap ook verplicht is als lid van een trainingsgroep en zijn zij niet goed op de hoogte van aanvullende verzekering die het lidmaatschap biedt.

Wij willen iedereen er dan ook op wijzen dat een lidmaatschap bij de SBN verplicht is om lid te zijn van SV Pauwenburg. Indien je geen lid bent van de bond ben je niet verzekerd tijdens trainingen bij onze vereniging.

Rondje nieuw bestuurslid

Wie ben ik?

Mijn naam is Henk Stavorinus, ik ben 46 jaar en ik ben sinds 2002 woonachtig in Wolvega. Ik woon daar samen met mijn vrouw Jildou en onze drie kinderen. Op doordeweekse dagen houd ik mij vooral bezig met het geven van het vak Nederlands op SG Eekeringe te Steenwijk. Ik geef daar les aan zowel basis-, kader- als mavoleerlingen. Ik doe dit nu zo'n acht jaar, want daarvoor ben ik zelfstandig ondernemer in de kledingbranche geweest en heb ik nog een aantal jaren in het basisonderwijs gewerkt.

Hoe ben ik begonnen?

Het was in deze laatstgenoemde periode dat ik met de survivalsport in contact kwam. In juni 2011 ben ik gevraagd om een jaar les te geven aan basisschool De Pream in De Knipe. Nadat ik op de kaart had opgezocht waar De Knipe lag, heb ik aangegeven dat ik hier wel toe bereid was. In september 2011 was het dan zover... Ik mocht lesgeven aan groep 5 en 6. Alles verliep prima en ik had een leuke tijd in De Knipe.

Tot het voorjaar van 2012..! De kinderen werden onrustig en ook de ouders van de leerlingen waren niet zichzelf. Het had iets te maken met een groot evenement in het dorp en bijna alle leerlingen, maar ook ouders, familie, vrienden, etc. deden er aan mee. De Knipe Yn Tou! Ik had er nog nooit van gehoord, maar leerlingen vroegen of ik ook mee zou doen. Nou....dat moest maar niet! Al was mijn nieuwsgierigheid wel gewekt. Ik antwoorde volgens mij met de woorden: "Misschien volgend jaar!" Nou... dat heb ik geweten!

Vlak voor mijn afscheid aan het einde van het schooljaar kwam Sonja Machiela bij mij om te vragen of ik wellicht ook interesse had om mee te gaan survivallen met een nieuw op te richten trainingsgroepje. Daar had ik wel oren naar en bij mijn afscheid kreeg ik van een aantal ouders dan ook 2 echte survivalshirts. Ik kon er duidelijk niet meer onderuit! Met een groep ouders (waaronder Mareen Hennen, Sandra Haitsma, Sonja Machiela en Bianca Luttik) ben ik dus in 2012 begonnen in de Kneuzengroep, zoals deze toen werd genoemd. Het feit dat een groot deel van die groep nog steeds actief is in de survivalsport, geeft al aan hoe leuk en hoe verslavend de sport is.

Waar sta ik nu?

Inmiddels zijn we 8 jaar verder en er is in de tussentijd veel gebeurd en heb ik vele runs gelopen, van funruns met de kinderen tot wedstrijdruns in het ksr-circuit. Na de Kneuzengroep en verscheidene andere groepen ben ik nu twee keer in de week bij de wedstrijdgroep (senioren C) aan het trainen en nog steeds ga ik elke week met veel plezier naar De Knipe. Om dat plezier en de vele facetten van deze mooie sport door te geven aan anderen heb ik er enkele jaren geleden voor gekozen om zelf ook training te gaan geven. Dit heb ik dan ook een tijd lang met veel plezier gedaan.

Waarom het bestuur?

Vanaf het eerste moment dat ik lid ben van sv Pauwenburg voel ik mij thuis bij deze club. De club geeft iedereen de mogelijkheid zichzelf te ontwikkelen binnen de sport en iedereen helpt elkaar om op alle vlakken vooruit te komen. Dat heb ik altijd gewaardeerd en ik hoor het nog steeds van leden die zich aansluiten bij de club. Het gevoel is goed! De club is in die acht jaar dat ik lid ben sterk gegroeid en een stuk professioneler geworden en dat is de verdienste van de vele vrijwilligers die zich de afgelopen jaren hiervoor hebben ingezet; in het bestuur, maar ook in de verschillende werkgroepen en commissies.

Nadat de oproep was gekomen voor nieuwe bestuursleden en ik de vraag van Mareen en Lenneke voorgelegd kreeg om samen met hen in het bestuur zitting te nemen, heb ik eigenlijk niet heel lang hoeven nadenken. Ik ben net gestopt met training geven en op deze manier kan ik toch mijn steentje bijdragen aan de verdere professionalisering van de vereniging en iets terugdoen voor de vereniging waar ik mij al jaren thuis voel.

